

samtidig siger man jo også: »I øvrigt er der i pensionslovgivningen mulighed for at bevilge ledsagelse for disse pensionistgrupper efter det fyldte 65. år.«

Jamen hvorfor kæmper handicaporganisationerne så med næb og kløer for, at ledsageordningen skal bevares, hvis der ligger disse 15 timers mulighed i pensionslovgivningen? Det gør der jo ikke. Så der er noget af et modsætningsforhold mellem det, man siger, og det, man gør fra Venstres og De Konservatives side.

Men så kan vi jo håbe, at Venstre og De Konservative efter valget måske er til at tale med. Så kan det være, der kommer andre boller på suppen og vi kan få gennemført nogle gode ledsagesordninger for de handicappede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 18 (DF, CD, EL, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Kim Behnke (UP)) stemte for, 84 (S, V, KF, SF og RV) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:
20) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 133:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af efterlevelseshjælp og efterlevelsespension.

Af Aase D. Madsen (DF) m.fl.
 (Fremsat 28/2 2001. Første behandling 26/4 2001. Betænkning 17/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Aase D. Madsen (DF):

Der er tre forslag, der skal ses i sammenhæng, og derfor tillader jeg mig at komme med mit indlæg her på det, som hedder »dødemandspakken«, i én ordførertale.

Jeg vil gerne sige, at Dansk Folkeparti er tilfreds med den debat, vores beslutningsforslag

om at vende bøtten og tilbageføre dødemandspakken rejste under førstebehandlingen.

Vi havde naturligvis ikke regnet med, at regeringspartierne ville sige ja til de intentioner, der ligger i de tre forslag. Ligeegyldigt hvordan Dansk Folkeparti rent faktisk havde udformet forslaget, ville der jo altid være et politisk alibi at finde for Socialdemokraterne til at sige nej. Her er det de forbedringer, der ligger i den nuværende lovgivning, som Socialdemokratiet m.fl. hænger deres politiske hat op på i forbindelse med at sige nej til Dansk Folkepartis tre forslag.

Men vi er i Dansk Folkeparti da glade for, at beslutningsforslag nr. B 135, der skal genindføre det dobbelte personfradrag, kan samle stemmer fra Venstre, De Konservative, Kristeligt Folkeparti, fru Kirsten Jacobsen, hr. Kim Behnke, og jeg regner også med, at måske hr. Frank Dahlgaard vil stemme for.

Det vil sige, at bl.a. de partier, der efter valget skal danne regering, er indstillet på at genindføre det dobbelte personfradrag, og det skal der holdes fast ved, da dette jo ikke er forligsstof.

Tillige blev der fra Venstre og De Konservative givet tilsagn om at se på problemerne med den tvangsbestemte efterlevelseshjælp med hensyn til kommunernes udbetaling af hjælpen og det nedværdigende, der er i at skulle udfylde indviklede skemaer i sorgens stund, efter at en ægtefælle eller samlever er afgået ved døden. Men desværre var partierne hverken til at hugge eller stikke i med hensyn til at genindføre den automatiske 3-måneders-efterlevelsespension.

Det er uforståeligt, at staten kan gå i så små sko, når man sammenligner med funktionærloven, hvor de efterlevende, så vidt jeg ved, får 3 måneders løn af arbejdsgiveren udbetalt efter dødsfaldet. Det er derfor ufatteligt, at der ikke kan samles flertal for Dansk Folkepartis forslag med hensyn til de 3 måneders efterlevelsespension.

Vedrørende B 134 er der dog et lille lyspunkt: at Venstre og De Konservative vil forsøge at få forligspartierne fra 1999 til at gå med til at ændre kravet om, at de efterlevende i nogle tilfælde skal tilbagebetale allerede udbetalt pension, men partierne vil desværre ikke være med til at hæve jerntæppet, der går ned på dødsdagen med f.eks., at der ikke længere skal udbetales pension for døds måneden ud.

Jeg vil gerne her henvise til, at så vidt jeg ved, som jeg sagde før, får de ansatte i private virksomheder de 3 måneders løn af arbejdsgiveren.